

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 189/2018-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. mája 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Kubinom, Štefánikova 15, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 18 ods. 1, čl. 36 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 4 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9 Sžso 55/2014 z 27. apríla 2016, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júla 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich v záhlaví označených základných práv uvedeným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

2. Najvyšší súd ústavnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok krajského súdu, ktorý zamietol správnu žalobu sťažovateľa proti rozhodnutiu žalovaného o uložení pokuty 200 € za porušenie § 79 ods. 1 písm. v) zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 578/2004 Z. z.“) tým, že 5. júna 2012 v čase od 16.30 h do 19.30 h nevykonával lekársku službu prvej pomoci podľa rozpisu určeného Žilinským samosprávnym krajom.

3. Sťažovateľ nesúhlasil s potvrdzujúcim rozsudkom najvyššieho súdu, lebo je presvedčený, že predchádzajúce konanie bolo zaťažené procesnými vadami (v prvom rade nesprávnym hodnotením dôkazov obsiahnutých v spise), ktoré napadnutý rozsudok urobili nepreskúmateľným. Podľa názoru sťažovateľa všeobecný súd nezohľadnil ústavnokonformný výklad citovaného zákona o regulácii a ochrane právneho postavenia poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, na ktoré upozornilo aj rozhodnutie ústavného súdu v konaní pod sp. zn. PL. ÚS 113/2011, v dôsledku čoho sťažovateľ patril do opomenutej skupiny poskytovateľov, ktorá bola neospravedliteľne a neodôvodnene diskriminovaná v otázkach práva na spravodlivé a uspokojujúce pracovné podmienky a práva nebyť poslaný na nútené práce a nútené služby.

4. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhoval vysloviť porušenie v záhlaví označených základných práv tam uvedeným napadnutým rozsudkom, tento rozsudok zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a zároveň priznať náhradu trov konania.

5. Pred tým, ako ústavný súd pristúpil k vecnému posúdeniu ústavnej sťažnosti, bol povinný skúmať, či podanie spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti a či sú vôbec dané podmienky jeho meritórneho prejednávania ustanovené § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

6. Ustanovenie § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozoznáva ako osobitnú kategóriu návrhov návrhy „zjavne neopodstatnené“, čím sa v záujme efektivity a hospodárnosti dáva ústavnému súde príležitosť posúdiť prijateľnosť návrhu ešte pred tým, ako si otvorí priestor pre jeho vecné posúdenie. Uvedené platí za predpokladu objektívne založenej spôsobilosti rozhodnúť o „neprijateľnosti“ už na základe obsahu napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej moci a argumentácie, ktorá je voči nim uplatnená v ústavnej sťažnosti, ak prima facie nedosahuje ústavnoprávnej roviny. t. j. ak sa nemôže už vzhľadom na svoju povahu a obsah dotknúť ústavne zaručených práv a slobôd.

7. Ústavný súd je podľa čl. 124 ústavy súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Ak ústavná sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu vydanému v súdnom konaní, nie je samo osebe významné, či je namietaná jeho vecná nesprávnosť; právomoc ústavného súdu je založená výlučne na prieskume z hľadiska dodržania ústavnosti, t. j. či v konaní (rozhodnutím v ňom vydaným) neboli dotknuté predpismi ústavného poriadku chránené práva účastníkov, či konanie bolo vedené v súlade s ústavnými princípmi a či ho možno ako celok považovať za spravodlivé.

8. Ústavný súd v minulosti už mnohokrát zdôraznil, že zásadne nie je oprávnený zasahovať do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, lebo nie je vrcholom ich sústavy. Pokiaľ preto všeobecné súdy postupujú v súlade s obsahom druhej hlavy ústavy, nemôže na seba atrahovať právo prieskumného dohľadu na ich činnosťou. Ústavný súd tiež opakovane judikoval, že dôvod na zrušenie rozhodnutia všeobecného súdu by bol daný iba vtedy, ak by boli jeho právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami.

9. Také protiústavné pochybenie ústavný súd v teraz prejednávanej veci nezistil. Zo strany sťažovateľa išlo len o nesúhlas s postupom najvyššieho súdu pri posudzovaní jeho zákonnej povinnosti vykonávať stomatologickú lekársku službu prvej pomoci v okrese Martin podľa rozpisu určeného samosprávnym krajom, ktorému sa úmyselne nepodriadil, čo bolo kvalifikované ako porušenie jeho povinnosti podľa § 79 ods. 1 písm. v) zákona č. 578/2004 Z. z., ktoré bolo ústavným súdom v konaní vedenom pod

sp. zn. PL. ÚS 113/2011 posúdené ako súladné s ústavou, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 200 € podľa ustanovenia § 82 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že najvyšší súd sa vecou riadne zaoberal a svoje rozhodnutie podložil zrozumiteľným odôvodnením, takže nemožno tomuto jeho záveru z ústavnoprávnych pozícií čo vytknúť.

10. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta totožné námietky, ktoré už uplatnil v predchádzajúcom konaní pred správnyimi orgánmi a všeobecnými súdmi, s ktorými sa tieto orgány verejnej moci dostatočne vysporiadali. Ústavný súd preto uzavrel, že keďže nezistil protiústavný zásah do zaručených základných práv alebo slobôd sťažovateľa, jeho sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2018